

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK.

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

DE VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

**nr. 6517 van 10 februari 2011
in de zaak A. 198.835/XIV-32.764**

In zake :

XXXXX

bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Herman De Ponthiere
kantoor houdend te 8900 Ieper
Veemarkt 5
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Het cassatieberoep, ingesteld op 14 januari 2011, strekt tot de nietigverklaring van het arrest nr. 53.079 van 14 december 2010 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 20 januari 2011 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, zoals gewijzigd door artikel 8 van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

Artikel 1, A, van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, heeft geen directe werking in het Belgische recht. Het enige middel is in die mate kennelijk niet-ontvankelijk.

De verzoeker voert in het enige middel onder meer een schending aan van de artikelen 3 en 15 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend op 4 november 1950 te Rome en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 en van de artikelen 15 en volgende van de richtlijn 2004/83 van de Raad van 29 april 2004. De verzoeker beperkt zich echter tot de algemene bemerking dat het weigeren van de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus aan iemand die in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst de doodstraf riskeert wegens overspel, strijdig is met die bepalingen. De verzoeker gaat daarbij voorbij aan het feit dat in het bestreden arrest wordt besloten dat geen geloof kan worden gehecht aan zijn bewering “een kind te hebben verwekt bij een uitgehuwelijkte vrouw en voor de represailles daarvan op de vlucht te zijn”. Het beoordelen van de authenticiteit en de bewijswaarde van neergelegde documenten behoort bovendien tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zodat het niet aan de Raad van State als administratieve cassatierechter toekomt om die beoordeling opnieuw te doen. Het enige middel is in die mate, en voor zover ontvankelijk, kennelijk ongegrond.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.

2. De verzoeker wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 175 euro.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op tien februari tweeduizend en elf, door:

Carlo Adams,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

bijgestaan door

Joris Casneuf,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

Joris Casneuf.

Carlo Adams.